

Rusland verovert
Jeruzalem • 13

Amerikaans radarstation
in de Negev • 14

ISRAEL

NIEUWS UIT

Nr. 10 - Oktober 2008

De profeet
Jesaja en

het
herstel van
Israël

pagina 5

בית שלום
www.beth-shalom.nl

■ EEN MESSIAANS PANORAMA VANUIT JERUZALEM

Messiaanse Joden en de media in Israël

«Gij zijt het licht der wereld. Een stad, die op een berg ligt, kan niet verborgen blijven» (Mt. 5:14).

DR. GERSHON NEREL – DEEL 27

In de weekendbijlage van de krant **Yediot Achronot**, die juist dan de grootste oplage van heel Israël heeft, verscheen op 8 augustus 2008 een op een boosaardige toon geschreven hoofdartikel van negen pagina's over de in het land levende Messiaanse Joden. De eerste pagina wordt gevuld door een foto waarop een jonge man een blond meisje zegenend de handen oplegt. Tegen deze achtergrond staat in grote letters: «Uit de eerste hand». De kop eronder luidt: «De sekte van de dopers». In de tekst onder de kop volgt dan de verklaring: «Een verslaggeefster ... is in de sekte van de Messiaanse Joden in Israël geïnfiltrerd. Twee maanden lang documenteerde zij pogingen van deze groepering om kinderen, soldaten en overlevenden van de holocaust ertoe te bewegen van godsdienst te veranderen en hen voor Yeshu te winnen.» men maakte bewust gebruik van de naam «Yeshu», een van zijn betekenissen ondane vorm van de oorspronkelijke naam *Yeshua*, die in het Hebreeuws «God is/brengt verlossing» betekent.

Boven het op de zucht naar sensatie van de lezers mikkende artikel staat op de volgende pagina geschreven: «De Messiascode». Met deze zinspelende op de «Da Vinci Code» wil men de aandacht van de lezer trekken en een link met samenzwerings-theorieën en geheime genootschappen leggen. Deze journalistische truc werkt echter belachelijk omdat de Messiaanse beweging zich nog in catacomben verstopt, noch een esoterisch geheim genootschap is. Integendeel, de gemeenten staan open voor bezoekers; gasten zijn altijd welkom. Daarom is het gewoon absurd om te beweren dat men in de bijeenkomsten moet «infiltreren». Alleen deze woordkeus laat al zien dat de journaliste haar lezers een bepaalde kant op wil sturen. Zij bericht onder andere over de volgende «vreemde» zaken:

«Zij doen in het hele land incognito hun zendingswerk door in de belangrijkste kranten paginagrote advertenties te plaatsen, door op straat plakaten aan te plakken, door zelfs militaire kazernes op te zoeken en soldaten buiten tijdens hun oefeningen aan te spreken. In de ogen

van de Israëlische doorsneeburger is een dergelijk gedrag afstotend ... Toen zij op de promenade van Tel Aviv hun agressieve evangelisatiecampagne hielden en daarbij zongen, op de sjofar bliezen en folders uitdeelden, werden zij aangevallen, bespuugd, geslagen en bedreigd ... Hun gemeenten bieden de mensen die aan de marge van de Israëlische maatschappij leven een toevlucht. Daar vindt men zeer moeilijk opvoedbare tieners, orthodoxe Joden die hun synagoge verlaten hebben en van de uitstoting uit hun familie te lijden hebben, ongetrouwde soldaten, *olim* (nieuwe immigranten) en gastarbeiders uit het buitenland ... Uitdrukkingen als «satan», «strijd tegen de duivel», «de machten van het kwaad», «beking», «genade», «eindtijd» en «de Messias liefhebben» zijn een vast bestanddeel van hun vocabulaire. Zij zijn in hun gemeenten voortdurend actief en zij preken altijd tegen Joden die niet in Ye-

Wat een heldhaftig stukje journalistiek, als men een journaliste in een gevaarlijke sekte laat infiltreren die zich voor hoeren en drugsverslaafden inzet en levensmiddelen uitdeelt aan overlevenden van de sjoa.

shu geloven. Hoewel orthodoxe Joden hen vervolgen en aanvallen, reageren seculiere Joden positief op hun straatpropaganda ... Zij vieren «Seudat Ha'Adon», het maal des Heren, waarbij zij brood (*challah*, het zoete sabbatbrood) eten en wijn drinken. Tijdens deze viering hullen hun oudsten zich in de *tallith*, het gebedskleed, en presenteren zij openlijk de Torarol. Maar hun belangrijkste ceremonie is wel de doop, voor de gelovigen de enige weg om opnieuw geboren te worden.»

Alles bij elkaar is de bedoeling van het artikel de Messiaanse Joden als een stelletje «exoten» voor te stellen en Yeshua te smaden. Om de schijn van «objectiviteit» te

waarborgen komen er ook Messiaanse Joden kort aan het woord met uitspraken als: «... wij geloven in een bijbels Jodendom en elke Jood en elke Jodin heeft het recht op het uiten van zijn of haar eigen opvatting van het Jodendom. De staat biedt ons de mogelijkheid om ons geloof te verklaren. De humanitaire hulp aan armen, prostituees en mensen in nood is onze bijdrage aan een beter leven in onze maatschappij.»

Het is interessant dat veel Israëli's op het artikel hebben gereageerd. Ik wil hier slechts twee reacties noemen. Menachem Ben, een journalist van *Ma'ariv*, schreef een week later dat de titel «racistisch» was en niets met de op zich «positieve» inhoud te maken had, want daarin werd «het sociale engagement van Messiaanse Joden voor overlevenden van de sjoa, voor daklozen en tieners in de gevarenzone beschreven. De hatelijke titel van de schrijfster zou lezers ertoe kunnen aanzetten om bombrieven te gaan versturen en aan te dringen op de verbranding van Nieuwe Testamenten.»

Yiftach Elazar, een journalist en doctorandus in de politieke wetenschappen aan de universiteit van Princeton, schreef op 17 augustus 2008 in een column van het internetblad «Het zevende oog» onder andere cynisch: «Wat een heldhaftig stukje journalistiek, als men een journaliste in een gevaarlijke sekte laat infiltreren die zich voor hoeren en drugsverslaafden inzet en levensmiddelen uitdeelt aan overlevenden van de sjoa. Het opgehitste gepeupel is al met brandende fakkels onderweg.» In sarcastische bewoordingen stelde hij het goedkope effectbejag van het artikel aan de kaak omdat de stijl en de woordkeus ervan alleen maar op de sensatiezucht van lezers en het belasten van de Messiaanse Joden uit waren. Tenslotte schreef hij dat de werkelijke angst van de Israëlische maatschappij is dat Joodse gelovigen in Yeshua zich zonder te aarzelen als *authentieke* Joden en als erfgenamen van de eerste discipelen van Yeshua zullen presenteren en daarmee het huidige Jodendom als norm en autoriteit in twijfel zullen trekken. ■